

betde. Havde Forbryderen altsaa Krav paa at fordre, at Forbedringshuusarbeidet skulde være af en vis Art, maatte dette være bestemt i Lovgivningen; men Lovgivningen indeholder aldeles Intet om, af hvad Bessaffenhed Forbedringshuusarbeidet skal være, eller hvorledes det skal udføres. Der ere vel forskjellige Bestemmelser i saa Henseende, men der eksisterer ikke nogen Lov derom; Bestemmelserne ere givne ved kongelige Resolutioner og Cancelliresolutioner. Altsaa, jeg gjentager det, Forbryderen dømmes til „Forbedringshuusarbeide“, men han har aldeles intet Krav paa, at dette Forbedringshuusarbeide skal udføres paa en vis bestemt Maade. Det, der her er Spørgsmaal om, er, at oversføre Forbryderen til et nyt Fængsel, og til det Arbeide, som udføres i dette Fængsel, samt til den disciplinaire Tugt, som er egen for dette nye Slags Forbedringshuuse.

Det har altid været forbeholdt Administrationen at forandre Arbeidet i Forbedrings- eller Tugthuse fra det ene Slags til det andet; det er Noget, der foregaaer jævnligt, det finder Sted den Dag idag i de forskjellige Straffeanstalter. Man har imidlertid fundet, at den Straffemaade, hvorom her er Tale, efter sin Charakter er strengere end den Maade, hvor paa Straffen hidtil har været udholdt, og derfor har man ved den foreslaaede Reduction i Straffetiden villet bøde paa den større Alvor og Strengthed i selve Straffen og har antaget, at der derved vises Forbryderen den Ret, som der kunde være Anledning til at indrømme ham. Iøvrigt maa jeg gjøre opmærksom paa, at selv om den ærede Forslagsstillers Forslag tages til følge, saa vilde dog det Tilfælde kunne indtræde, at enkelte Forbrydere, de nemlig, som bleve de sidste i en Straffeanstalt, kom til at udholde deres Straf i eensomt Fængsel, og altsaa paa samme Maade, som om de hensæde i enkelt Celle.

Men hvorledes man end betragter Sagen fra den theoretiske Side, fra den praktiske Side vil Lovforslagets Udførelse, hvis det ændres paa den i Forslag bragte Maade, være forbundet med væsentlige Bæmskeligheder. Der er rigtignok en æret Taler, der har yttret, at efter 5 Aars Forløb vil der

ikke mere existere Forbedringshuusfanger, som ere inddømte førend denne Lovs Emanation, men det forholder sig ikke saaledes. Efter den ældre Lovgivning kan man idømme Forbrydere til Forbedringshuusarbeide for et langt større Aaremaal. Først ved Forordningen af 11te April 1840 og flere sig dertil sluttende Forordninger er det bestemt, at alt Strafarbeide over 5 Aar skal være Tugthuusarbeide, hvorimod man efter de ældre Forordninger, f. Ex. Forordningen af 4de Octbr. 1833, som ikke saa sjældent kommer til Anvendelse, og endnu mere efter Forordningen af 21de August 1829 om Løsgængerer og Bøtteri, en Forordning, der saa at sige daglig kommer til Anvendelse, kan idømme Forbedringshuusarbeide paa 20 a 30 Aar; ja, under visse Omstændigheder paa 60 Aar. Altsaa i praktisk Henseende kan man ikke berolige sig ved den Ytring, som den ærede Taler fremsførte, at der efter 5 Aars Forløb ingen Forbedringshuusfanger ere, hvor paa Lovforslagets § 3 kan komme til Anvendelse; jo, efter 5 Aars Forløb vil der i Straffeanstalterne være ikke saa faa saadanne Forbedringshuusfanger tilbage. Men det er jo iøinesaldende, at det vil medføre betydelig søgede Udgifter, naar man ved Siden af de nye Straffeanstalter skal vedligeholde de ældre Straffeanstalter med de fornødne Opsynsmænd og alle de Indretninger, som ere nødvendige i en saadan Anstalt.

Jeg maa efter hvad jeg saaledes har fremsat, bestemt fraraade det ærede Thing at vedtage disse Forbedringsforslag.

Frelund: Det forekommer mig, at den ærede Justitsminister ved at forsvare sit Lovforslag har indviklet sig i en ganske betydelig Modsigelse; han tabte egentlig Sagen, da han begyndte at forsvare den. Den ærede Minister udviklede meget udsørligt, at man kunde fastsætte hvilket som helst Arbeide, at man kunde flytte Fangerne fra det ene Forbedringshuus til det andet og sætte dem fra det ene Slags Arbeide til det andet; men naar Forholdet er saaledes, saa veed jeg ikke, hvad vi skulle med denne Lov, saa kunde den ærede Minister tage den hele Foranstaltning paa sit Ansvar og tumle med sine Fanger, saameget